

१. उत्पत्ति

याज पुरमाने बादी जुग-दोरती सुरुवात जायी | पोरमेहेराय सोव दिह्याम ई जुग-दोरती आने त्यामाय जी काय हेय त्याल उबजाडया | पोरमेहेराय जुग-दोरती उबजाडी तोवे ती आन्दराकोय बोआली आने हुनिहाट पोडली आती, आने त्यामाय कायज नाय बोनाडलां आतां | पेन पोरमेहेरा आत्मा ताआं पायां उपे आतां |

तोवे पोरमेहेराय आख्यां “उजवाडो ओ” ते उजवाडो ओई गोर्यो | पोरमेहेराय देख्यां का हारां हेय; आने पोरमेहेराय उजवाडाल “दिही” आख्यां | पोरमेहेराय उजवाडाल आंदराहिने सुतान कोअया, आने आन्दाराल पोरमेहेराय “रात” आख्यां | पोरमेहेराय पोरमेहेराय उबजाडना पोयले दीही उजवाडाल उबजाडया |

उबजाडना बिहरे दीही, पोरमेहेराय आख्यां आन दोरती उचे आकास उबजाडया |

तीसरे दीही, पोरमेहेराय आख्यां आन पाअयांल कोअडी दोरती हिने सुटा कोई देना | पोरमेहेराय कोअडी दोरतील “पृथ्वी” आख्यां, आन जी काय पांय योखठा जाया त्याल त्याये “दो-यो” आख्यां | पासी पोरमेहेराय आख्यां “दोरती उपे बादे जात्ये जाडे आने जुडपे उदे “आन तेहेकोयज ओई गोर्यां | पोरमेहेराय देख्यां का जी उबजाडया तीं हारां हेय |

उबजाडना चोवथे दीही, पोरमेहेराय आख्यां आन दिही, चाँद, आने चांदाळे उबजाड्ये | पोरमेहेराय दोरतील उजवाडो दांआहाटी आने दीही आने रात, चोमास आने वोरहे चिन्हित कोअरांहाटी त्याहाल उबजाड्ये |

पाचवे दीही, पोरमेहेराय आख्यां आने पाअयाम जेपनारे बादे आने बादां चिडहांल उबजाड्ये | पोरमेहेराय देख्यां का हारां हेय आने त्याहाल बोरकत देनी |

उबजाडना साहवे दीही, पोरमेहेराय आख्यां, “बादे जात्ये दोरतीव जोनावोरे ओई जाय! “आन ई पोरमेहेराय जेहेकोय आख्यां तेहेकोयज ओई गोर्यां | काही दोरतीव होपलीन चालनारे, काही खेती कोअरांहाटी आने काही जोंगली जोनावोरे आते | आने पोरमेहेराय देख्यां का हारां हेय |

पासी पोरमेहेराय आख्यां, “आपां माअहांल आपे स्वरूपामाय बोनाडूहु | त्याहावे दोरती आने बादा जोनावोरहा उपे होक्क रोंय |”

पासे पोरमेहेराय तोलहोज कादु लेय लेदो, आने त्याकोय योक आदमी बोनाड्यो, आने त्यामाय जीवना सांस फुकी देनो या आदम्या नाव आदम आतां | पोरमेहेराय आदामाल रांआहाटी योक वाडी बोनाडी आन ती वाडी राखवाली कोअरांहाटी त्याल तांआ थोवी देनो |

वाडी विसमाय, पोरमेहेराय बेन विसेस जाड़े जीवना जाड आने हारां आने खाराब ज्ञाना जाड लाव्या | पोरमेहेराय आदामाल आख्यां का तो हारा आने खाराब ज्ञाना जाडा फौळ सोडिन वाडी कोअहांबी जाडाहीने फौळ खाय सेकतोहो | जर तूं या जाडा फौळ खाय, ते तू मोय जाहें |

पासे पोरमेहेराय आख्यां, “आदम्या योखलां रोयना हारां नाय हेय |” पेन जोनावोरहामाने कादांबी आदम्या मोदातगार नाय बोनी सेकता आतां | याहाटी पोरमेहेराय आदामाल योक गेहरी निंदीमाय टाकी देना | तोवे पोरमेहेराय आदामा पाहाळीमाने योक पाहाळी कोय बाय बोनाडी आन तील आदमा पाही ली गोर्यो |

जोवे आदामाय तील देख्यां, तोओ बोल्यो, “सेलीमाय! मांआरोकी हेय | ती आदम्या हीने बोनाडली गोर्यली हेय याहाटी तील “बायीं” नावाकोय वोळखायली जाय |” ईज कारण हेय का योक आदमी त्याआ आबहो आने आयहील सोडीन त्याआ दोनारी आरी योखठो ओई जाय | पोरमेहेराय त्याआ स्वरूपमाय आदमी आने बाय बोनाड्ये | आन पोरमेहेराय देख्यां का हारां हेय | त्याये त्याहाल बोरकत देनी आने त्याहाल आख्यां, “काही पोहें आने पोहहा पोहें पेदा कोआ आने दोरती उपे बोआय जा | “ई बादं उबजाडना, उबजाडना साहवा दिहयाम जायां |

जोवे सातवो दीही येनों, पोरमेहेराय त्याआ काम पुरां कोई लेदलां आतां | याहाटी पोरमेहेराय जी काय तो कोई रोयलो आतो त्या बादहां हिने विश्राम लेदो | त्याये सातवा दिहयाल बोरकत देनी आने त्याल चोखो बोनाड्यो काहाका या दीहया दीही पोरमेहेराय त्याआ कामा हिने विश्राम लेदलो आतो | या पुरमाने पोरमेहेराय ई जुग-दोरती आने बादं काय जी त्यामाय हेय उबजाडया |

बायबल कहानी माय :उत्पत्ति १-२